

वरिष्ठ नेता क.झलनाथ खनाल,

वरिष्ठ नेता क.माधव नेपाल

तथा स्थायी कमिटीका सदस्य कमरेडहरु,

विषय- ध्यानाकर्षण गरिएको बारे ।

गत ०७८ जेष्ठ २ गते नेकपा एमालेको आन्तरिक विवादहरु समाधान गर्नका लागि केपी ओली पक्षका ५ जना र झलनाथ खनाल(माधव नेपाल पक्षका ५ जना भएको एक १० सदस्यीय कार्यदलको गठन गरिएको थियो। त्यसले आजसम्म काम गाउँरहेको छ भन्ने सूचनाहरु प्राप्त गरेका छौं।

खनाल (नेपाल पक्षका प्रमुख नेताहरुलाई पार्टीवाटै निष्कासन गरिसकेको, कार्यदलका सदस्य समेत निष्कासित भईसकेको अवस्थामा त्यो कार्यदलको औचित्य नै समाप्त भईसकेको हुनुपर्नेमा कार्यदलकै नाममा छलफल भईरहेको भन्ने सुन्न पाउनु आफैमा आश्चार्यजनक त छँदैछ, त्यो भन्दा पनि आश्चार्यजनक छ कि हाम्रा स्थायी कमिटीका सदस्यहरु कोही वार्तामा जाने र कोही त्यसको जवाफदेहिता नलिने स्थितिमा पुग्नु भएको देखिएकोछ । यो परिवृष्टिले पनि हामी के निर्णय लिन्छौं, कस्ता कामहरु गर्छौं, कक्सले जवाफदेहिता बहन गर्छौं र कसरी आफ्नो विचार समूहको एकतालाई कमजोर पारिरहेका हुन्छौं भन्ने प्रष्ट पारेको छ ।

केपी ओली नेतृत्वको सरकार आज संकटमा परेको छ । उनको लोकप्रीयता समाप्त प्राय छ । देश भित्रको रानजनीतिक शक्ति सन्तुलन उनको विपक्षमा गईरहको छ, तसर्थ उनी विदेशी शक्तिको आडमा टिकिरहेका छन्, उनीहरुको स्वार्थको लागि काम गरिरहेका छन् र स्वदेशी तथा विदेशी दक्षिणपन्थीको प्यादा बनेर देशको संविधानमाथि आक्रमण गरिरहेका छन् भन्ने विष्लेशण हाम्रो विचार समूहकै साझा ठहर हो भन्ने देशभरिकै कार्यकर्तालाई जानकारी छ । उनी र उनका समर्थकहरु यति बेला प्रतिगमन र देशघातको नेतृत्व गर्दैछन् । यति गम्भीर पक्षहरु जान्दा जान्दै उनको अपराधजन्य कार्यहरुलाई ढाक्छोप गर्ने गरी कुनै बहानामा जोगाईदिने, पार्टीमा विद्रोह गर्ने हजारौ कार्यकर्ता तयार भएको बेलामा त्यसलाई तुहाईदिने, अब केपीओली सँग मिल सकिंदैन भनेर निष्कर्ष निकाली अन्य राजनीतिक दलसँग सहकार्यको थालनी गरेको दिनदेखि नै घात गर्न थाल्ने कार्यले हामी प्रतिको विश्वसनीयता र व्यक्तित्वलाई मात्र समाप्त गर्दैन, समग्र राजनीतिलाई इन दुषित बनाउने समूहको रूपमा चित्रित हुनेछौं । हामी आफै आफ्नो एजेण्डा छोडेर नैतिक र बैचारिक रूपले घरको न घाटको बन्ने दिशामा हिन्न थाल्यौं भने हाम्रो राजनीतिक स्वत्व बाँकी रहदैन । तसर्थ आजको आवस्यकता केपी सरकारको बहिर्गमन हो र राजनीतिक दलहरुसँगको सहकार्य हो । यतातिर गंभीर ढंगले ध्यान जानुपर्दछ भन्ने हाम्रो ठहर छ ।

हामीलाई कार्यदलको नाममा भएका छलफलहरुको समग्र जानकारी छैन तर हाम्रो अन्तरसंघर्षले कस्तो दिशा लिएको हुनु पर्दछ भन्ने विषयमा जानकारी राख्दछौं । त्यही विषयलाई मध्यनजर गर्दै निम्न सुझावहरु प्रस्तुत गर्न चाहान्नेछौं ।

१. पार्टी विभाजन हुन दिन हुँदैन भन्ने हाम्रो पवित्र भावनालाई केपी ओली नेतृत्वले सम्झौता गरेको भोलिपल्ट नै उलंघन गर्नेछ भन्ने हाम्रो विश्वास छ । अन्य राजनीतिक दल र तिनका शीर्ष नेताहरुलाई समेत पटक पटक धोका दिएको, पार्टी कमिटीका आन्तरिक निर्णय र सहमतिहरुमा पटक पटक विश्वासघात गरेको जीवित सत्य आँखाको अगाडि हुँदाहुँदै यो यो आन्तरिक सम्झौता चाँहि पालना हुनेछ भन्ने कुरा पत्याउन सकिंदैन ।

यो कार्य सर्बोच्च अदालतमा रहेको विचाराधिन मुद्दालाई प्रभावित गर्न र आपम्‌नो पक्षमा अनुकूलताका वातावरण सिर्जना गर्न गरिएको चालवाजी मात्र हो भने निष्कर्षमा पुगेका छौं।

रातारात कुनै नाटकीय सम्मैता गरेर सर्बोच्च अदालतवाट मूद्दा फिर्ता लिन लाउने अभिप्रायले पटक पटक, मध्यरातसम्म पनि वार्ताको चाप बढाइएको भने पनि सहज अनुमानकै विषय हो। तसर्थ मूद्दाको किनारा नलागेसम्म वार्ता वा सम्झौताको कुनै पहल नगर्नु नै उचित हुनेछ भनी सचेत गराउन चाहान्छौं।

२. कम्प्युनिष्ट पार्टीलाई विचार प्रथान बनाउने हाम्रो धेयलाई पूरा गर्नका लागि एकताको नाममा संगठनका केही सामान्य जोड घटाउमा सन्तुष्टि लिने गरी सहमति गर्नु आफै ठगिनु मात्र हो, सैद्धान्तिक तथा बैचारिक विषयहरुमा र संगठन संचालनका विषयहरुमा प्रष्टता र ब्याख्यामा एकरूपता प्राप्त गरेर मात्र एकताको पहल सार्थक हुन सक्दछ। कार्यदलका सदस्यहरुले के यसो गर्न सक्नुहोला? यदि गरिँदैन र टालटुले कुरा मात्र गरिन्छ भने त्यो अवस्था स्वीकार गर्न गारो हुनेछ भनी सूचित गर्दछौं।

३. आगामी दिनमा हुने स्थानीय तहदेखि संघीय संसदसम्मको निर्वाचनमा टिकट वितरणको प्रक्रिया धेरै नै पक्षपातपूणर, विभेदकारी, पूर्वाग्रही र अन्तरधातमय हुनेछ भने आजका घटनाक्रमहरु र विगतका अनुभवहरुवाट स्वत प्रमाणित भएको छ। केपी ओलीको आँखामा कम्फर्टेबल देखिने पात्रहरु मात्र उहाँको रोजाईमा पर्नेछन्। केपी ओलीको सत्ता सुरक्षित भईसकेपछि यो परिस्थितिमा पनि परिवर्तन आउनसक्छ र माधव नपालका विचार समूहमा रहेका अधिकांशहरुलाई किनारा लाईनेछ। यो कुराप्रति विचार नगरी एकताको कुनै अथै हुनेछैन। तसर्थ कार्यकर्ताको सुरक्षाका यावत प्रश्नहरुमा आँखा चिम्लेर सहमति को कुरा नगर्न अनुरोध गर्दछौं।

४. के पार्टीभित्र आन्तरिक एकता गर्ने ठाउँ केपी पक्षले बाँकी राखेको छ? के ०७८ फागुन २८ गतेदेखि उनीहरु स्वयम्ले पार्टी विभाजित गरेका हाईनन्? पार्टी कब्जा गर्ने नियतले गरेका सबै कृत्यहरुले कार्यकर्ताहरुलाई एकताको भाव भर्ने गरी, उत्साही बनाउने गरी तथा दुबै पक्षको विजय भएको अनुभूति हुने गरी सहमति गरिनेछ भने विश्वास दिलाउन सक्ने आधार तयार गरेको छ? के हामीले गर्विलो स्वरले पार्टीलाई विधि विधान, अनुशासन र यसको मूल्य प्रणाली अनुसार हित्र बाद्य बनाउन छौं भनी गरेको उद्घोषलाई कुनै सहमतिले सफल बनाउने छ? यी प्रश्नहरुको सही उत्तर खोज्ने क्रममा नै हाम्रा विचारको रक्षा हामी आफैले गरेका हुन्हाँकि हुँदैनौ भने कुराको निक्रयैल गर्दछ। यो वार्ता सन्दर्भ असफल हुने प्रष्ट देखिएको छ।

यस्तो बेलामा आफ्ना सहयोद्धाहरुका वीचमा ब्यापक छलफल गरी अगाडि बदनु पर्नेमा गुपचुप गरिने कार्यहरुले स्वीकार्यता प्राप्त गर्दैन भने स्मरण गराउन चाहान्छौं।

५. पार्टीको दशौं महाधिवेशन सहजतापूर्वक, विधिसम्मत, पारदर्शी तवरले निश्पक्ष र भयरहित वातावरणमा सम्पन्न हुनेछ र नेतृत्व स्थापित हुनेछ भने विश्वास लिन र कार्यकर्ताहरुलाई विश्वास दिलाउने सामथ्र्य सहमति गर्ने कमरेडहरु र त्यसको प्रमुखको रूपमा क. झलनाथ र क. माधवहरुसँग छ र? नत्र यसको लागि को जवाफदेही हुनेछ? त्यसबेला विद्रोहको कुरा गरियो भने को तयार होला? नेताहरुको विश्वसनीयता एक पटक समाप्त भयो भने पुन प्राप्त गर्न धेरै कठिन हुनेछ भने स्मरण गराउन चाहान्छौं। तसर्थ, केपी ओलीको कुनै शब्दजाल र चालमा नपरी अन्तरसंघर्षको मूल प्रबाहलाई दरोसँग पक्रनु, नत्र धोका हुनेछ भनी सचेत गर्न चाहान्छौं।

६. कार्यदलका सदस्यहरु, सांसद तथा केन्द्रीय सदस्यहरु नै नै पार्टीवाट निष्कासनमा परिसकेका र थप त्यही सूचनाको पखाईमा रहेका आजको अवस्थामा के कमरेडहरुको सहमतिले सबै केन्द्रीय सदस्यहरुको सबै विचारको प्रतिनिधित्व गर्न सक्दछ?

१०. पार्टी एकताको लागि अधिकतम लचकता प्रदर्शन गर्न थप नेताहरुलाई कार्बाही नगर्ने भनी गरिएको प्रचार हामी वीचमा फुट ल्याउने चालबाजी हो भन्ने प्रष्ट नै छ । ११ जना नेताहरुलाई पार्टीवाट निष्काशन गरेर वार्ता नै हुदैन भन्ने अडान लिनु पर्ने हाईन र ?आज रचना गरिएको वार्ताको नाटकले हामी वीचको एकतालाई छिन्न भिन्न गर्ने, राजनीतिक दलहरुसँगको हाम्रो सहकार्य भंग गर्ने, र सर्वोच्च अदालतमा संसद पुनस्थापनाको बहशलाई कमजोर पार्ने उदेस्य बोकेको छ भन्ने प्रष्टसँग देख्न सकिन्छ ।

तसर्थ व्यापक परामर्श विना सहमतिको नाममा कलम नचलाउन नेता कमरेडहरुको गम्भीर ध्यानाकर्षण गराउन चाहान्छौं । कार्यदलको नाममा भईरहको गतिबिधिको जानकारी राख्ने, सहमतिको आधारका बारेमा छलफलमा सहभागी हुने र राय राख्ने, निर्णयको बटम लाईन तयार गर्ने सबै कुराहरुमा केन्द्रीय सदस्यहरुको उत्तिकै चासो र अधिकार छ । संघर्षमा साथ दिईरहेका कार्यकर्ताको भावनालाई प्रतिनिधित्व गर्न सकिंदैन भने कुनै पनि सहमतिले परिवर्तनको प्रतिनिधित्व गर्दैन, बरु यथास्थितिवादको खाल्डोमा हामी आफै पुरिने छौं । त्यस्तो सहमतिलाई कार्यकर्ता र नेताहरुले अस्वीकार गर्नेछन् । तसर्थ आवस्यक प्रबन्धहरु मिलाई ठोस धारणाका साथ अगाडि बढन सचेत गराउछौं ।

अन्त्यमा, हामी पुन जोड दिन चाहान्छौंकि वार्ता गर्ने कार्यदलको औचित्य समाप्त भईसकेको छ, यसलाई तत्काल बन्द गरौँ । नयाँ आधारमा नयाँ राजनीतिक बाटो तय गरौँ र देशलाई प्रतिगमन, राष्ट्रघात, फिजीकरण गर्ने गुरुयोजनालाई परास्त गर्न लागौँ । कम्प्युनिष्ट आन्दोलनमा बर्तमानमा हावि भएको विसर्जनवाद र दक्षिणपथको विरुद्धमा प्रगतिशील, देशभक्त र लोकतान्त्रिक शक्तिलाई गोलदन्द गरौँ र देशको संघीय, लोकतान्त्रिक गणथतन्त्रमाथि आई परेको चुनौति सामना गर्न देशभरिका लोकतान्त्रिक शक्तिलाई एकताबद्ध बनाउन लागौँ ।

विचार प्रस्तोताहरु

१. जगन्नाथ खतिवडा, पोलिटब्युरो सदस्य, नेकपा एमाले

२. विजय पौडेल, पोलिटब्युरो सदस्य, नेकपा एमाले

४. प्रकाश ज्वाला, पोलिटब्युरो सदस्य, नेकपा एमाले

३. राजेन्द्र राई, केन्द्रीय सदस्य, नेकपा एमाले